

fra vor Side. Jeg bruger ikke ſaa ſtærke Udtalelſer. I det hele taget intereſſerer det mig ikke at bruge ſtærke Ord, thi de falde meget let dødt til Jorden. Og hvorfor den ærede Ordfører, der dog har været inde paa Forhandlinger paa den Maade, jeg har ſtiteret, vil bruge dem, gaar ærlig tale over min Forſtand. Det vidner om forekommer det mig, at han ved ſtærke Ord vil bortlede Opmærkſomheden fra, hvad det i Virkeligheden gælder.

Ordføreren (Meergaard): Det ærede Medlem fra Kalundborg (N. Sørensen) ſkal lade det ſtaa, at hvis man vil gennemføre Medſættelſer af, hvad den ſamlede Lovgivningsmagt paa et beſtemt Omraade tidligere er gaaet ind paa, maa man naaſiſte Enkeltheder, paa hvilke Medſættelſerne kunne gennemføres, thi hvad vil ellers det ærede Medlem gøre over for Ministeren, ſom ſiger: Jeg maa have dit og dat. Det ærede Medlem kan ikke gøre andet end ſige, at paa de og de Punkter maa man nøjes med ſaa og ſaa meget mindre og ſaa forſøge at føre Beviſ for ſit Standpunkts Berettigelse. Det er viſnok den eneſte Vej at gaa. Men naturligtviſ, hvis man kan blive enig i Mindelighed om en rund Sum, blot af ſiuanſielle Henſyn, og Ministeren gaar ind derpaa, og det andet Ting ogſaa, ſaa er det rigtigt, ſaa kan den detaillerede Begrundelse undgaa, ellers ikke. Det ærede Medlem ſom derefter ind paa at tale om private Forhandlinger mellem Ministeren og mig. Det ærede Medlem vedgiſ, og det ſlaar jeg faſt, at han ikke en Gang har gjort Forſøg over for Udvalget, endſige over for Ministeren, paa at begrunde ſine Forſlag. Det indrømmer han. Dernæſt ſiger det ærede Medlem, at naar jeg henviſte til Forhandlinger om Sagen med Ministeren, maatte det være, at jeg havde ført private Forhandlinger. Jeg ſætter nu ikke Pris paa at spille en politift Ingenørølle her i Tinget og forſøge paa at ſaa Omverdenen til at tro, at det ſkulde være en frygtelig Forbrydelse at tale med Ministeren om Budgettet. Selvfølgelig er det en Ordførers Pligt at forhandle baade privat og offentlig med Ministeren, thi hvis han ikke gør det, kan han ikke fyldeſtøre den Opgave, der er ſtillet ham. En anden Sag er det, hvis man ſtiller Forſlag, ſom det ikke er Meningen at gennemføre, ſaa kan man spare Forhandling med den anden Part. Hvis man derimod ſtiller Forſlag, man vil have gennemførte, da er en ſaadan Forhandling nødvendig. Men for Reſten ved det ærede Medlem ſaa godt ſom jeg, at der

i Finansudvalget blev ført en for alle Medlemmer tilgængelig, fuldstændig detailleret Forhandling mellem Ministeren og os om de foreslaede Medſættelſer, under hvilken den ærede Miniſter afgav en Erklæring om Udvalgets forſtellige Forſlag, og det fremgiſ af denne Erklæring, hvilke Medſættelſer han mente at kunne tage imod og hvilke ikke; det kunne ogſaa alle Udvalgets Medlemmer bevidne. Der er alſaa ført en fuldstændig offentlig Forhandling, ſom det ærede Medlem kunde have taget Del i, angaaende diſe Medſættelſer.

N. Sørensen: Hvis man vil tvinge en Udgiſt ned, ſiger den ærede Ordfører, maa man fremsætte en ſaglig detailleret Begrundelse af Medſættelſen. Det glæder mig, at Ordføreren bagefter ſejede til, at det dog ikke altid behøves, thi jeg erindrer, ſidſte Foraar, at Bærſtſkontoen eller i alt ſald enkelte Punkter paa den, efter hvad Regiſtabet udviſer, bleve ſatte betydelig ned. Men Forholdet ſkal alſaa være det, at hvis nogen ſætter ſig imod en Nedgang, ſkal man ind paa den ſaglige detaillerede Begrundelse. Men hvorfor have vi ſaa ikke maattet ſaa den Forhandling op; hvorfor er den ærede Ordfører og hans Benner ikke gaaede med til yderligere Medſættelſer? Efter den foreløbige Forhandling, ſærlig angaaende Bærſtſkontoen, var det ærede Medlem klar over — og det vare alle klare over — at der i alt ſald var brugt flere Penge end nødvendigt og forſvarligt til det Formaal, hvortil de ſkulde tjene. Jeg ved ikke, hvilken Forhandling den ærede Ordfører ſaa vilde have haft der ud over. Den ærede Ordfører gjorde imidlertid det modſatte, hvilket den ærede Ordfører ogſaa har indrømmet, og jeg indvender intet ſærligt imod, at han ſamtaler med Ministeren om, hvorledes det ſkal være. Men lige over for et Flertal, der er enig med en Miniſter om, hvordan det ſkal vedtages, er der grumme lille Odfordring for et Mindretal til at ſaa den Slags ſtore ſaglige Debatter op. Jeg betvivler ikke, at naar den ærede Miniſter har Flertallets Tilſagn om det mere, ſaa bryder han ſig ikke om en detailleret Forhandling med Mindretallet om det mindre. Jeg kan ikke tænke mig, hvorledes det ſkulde gaa til. Vil den ærede Ordfører hjælpe Mindretallet til at ſaa et Flertal, blot et Flertal paa en eneſte Mand, ſkal jeg love den ærede Ordfører, at vi ſtulle ſaa detaillerede Forhandlinger om Medſættelſer af diſe Konti, men ſaa længe vi ſtaa ſom Mindretal, anſer jeg det for aldeles haab-